

C_2021471SV.01002601.xml
22.11.2021

SV

Europeiska unionens officiella tidning

C 471/26

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 17 augusti 2021 – Aquila Part Prod Com S.A mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-512/21)

(2021/C 471/33)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i det nationella målet

Klagande: Aquila Part Prod Com S.A.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

1)

Är det förenligt med unionsrätten, i synnerhet artiklarna 9.1 och 10 i mervärdesskattedirektivet (1) och principen om skatteneutralitet, att skattemyndigheten tillämpar en praxis som innebär att myndigheten automatiskt och utan att göra någon kontroll, av den omständigheten att det finns en medvetenhet hos en fysisk person, som har ett rättsförhållande med en juridisk person som handlar som agent, som är oberoende av den beskattningsbara personen som huvudman och som är en egen juridisk person, utan att den fysiska personen har ett rättsförhållande med den beskattningsbara personen, drar slutsatsen att den beskattningsbara personen är medveten, och därmed kringgår villkoren i det avtal som huvudmannen och agenten har ingått samt bestämmelserna i den utländska rätt som reglerar det rättsliga agentförhållandet?

2)

Ska artiklarna 167, 168 a och 178 a i mervärdesskattedirektivet tolkas så, att när skattemyndigheten finner att det finns en sluten faktureringskedja, är den omständigheten i sig tillräcklig som en objektiv omständighet för att styrka att det föreligger skatteundandragande, eller ska skattemyndigheten i ett sådant fall ange vilken eller vilka av de som ingår i kedjan som har gjort sig skyldig(a) till skatteundandragandet och vilket tillvägagångssätt den/de har använt sig av?

3)

Ska de ovannämnda artiklarna i mervärdesskattedirektivet, mot bakgrund av kraven på proportionalitet och skälighet, tolkas så, att det inte ens när skattemyndigheten, på grundval av de konkreta omständigheterna i ärendet, finner att den beskattningsbara personen borde ha visat större omsorg kan krävas att den beskattningsbara personen ska kontrollera omständigheter som skattemyndigheten lyckades upptäcka först efter en cirka fem år lång kontroll som krävde en lång rad kompletterande granskningar där offentligrättsliga instrument användes, som innebar att skyddet av de beskattningsbara personernas affärshemligheter inte utgjorde något hinder för granskningen? För det fall det krävs en större omsorg, är det, för att det ska anses styrkt att den beskattningsbara personen har visat den omsorg som krävs, tillräckligt att den beskattningsbara personens kontroll även omfattar omständigheter utöver de som anges i domen Mahagében, vad beträffar eventuella affärspartners, vilket innebär att den beskattningsbara personen ska ha interna inköpsregler för kontroll av sådana partners, inte får godta betalning i natura, ska föra in villkor om eventuella risker i de avtal som vederbörande ingår samt även granska andra omständigheter i samband med transaktionen?

4)

Ska de ovannämnda artiklarna i mervärdesskattedirektivet tolkas så, att om skattemyndigheten finner att den beskattningsbara personen har medverkat aktivt i skatteundandragandet, är det i detta sammanhang tillräckligt att de bevis som skattemyndigheten upptäcker visar att den beskattningsbara personen, om denna hade visat den omsorg som krävs, hade kunnat få kännedom om att vederbörande medverkade i skatteundandragandet, även om de inte visar att den beskattningsbara personen visste att vederbörande medverkade i ett skatteundandragande genom sin aktiva medverkan i den? För det fall det styrks att den beskattningsbara personen medverkat aktivt i ett skatteundandragande, det vill säga att denna haft kännedom om denna medverkan, ska då skattemyndigheten styrka att den beskattningsbara personen har handlat bedrägligt genom sin samordning med de föregående parterna i kedjan, eller är det tillräckligt att stödja sig på objektiva bevis om att de som ingår i kedjan har ömsesidig kännedom om varandra?

5)

Är det förenligt med de ovannämnda artiklarna i mervärdesskattedirektivet samt med rätten till en rättvis rättegång som erkänns som en allmän princip i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med rättssäkerhetsprincipen, att skattemyndigheten tillämpar en praxis som innebär att den grundar sitt beslut på en påstådd överträdelse av bestämmelser om säkerhet i livsmedelskedjan som saknar betydelse för den beskattningsbara personens fullgörande av sin skattskyldighet eller för omsättningen av vederbörandes fakturor, som skattelagstiftningen inte på något sätt föreskriver med avseende på den beskattningsbara personen och som i själva verket inte har någon inverkan på de transaktioner som skattemyndigheten har granskat eller på medvetenheten hos den beskattningsbara person som granskats i skatteförfarandet?

För det fall den föregående frågan besvaras jakande:

6)

Är det förenligt med de ovannämnda artiklarna i mervärdesskattedirektivet samt med rätten till en rättvis rättegång som erkänns som en allmän princip i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med rättssäkerhetsprincipen, att skattemyndigheten tillämpar en praxis som innebär att den, utan medverkan av det officiella organ inom området säkerhet i livsmedelskedjan som har materiell och territoriell behörighet, i sitt beslut gör bedömningar av den beskattningsbara personen som omfattas av nämnda officiella organs behörighet, vilket innebär att den på grundval av de överträdelser som har konstaterats beträffande säkerheten i

livsmedelskedjan – vilket är en fråga som inte omfattas av dess behörighet – drar skattemässiga slutsatser rörande den beskattningsbara personen, utan att denna har fått möjlighet att bemöta konstaterandet av överträdelser av bestämmelserna rörande säkerhet i livsmedelskedjan i ett förfarande som är självständigt från skatteförfarandet och där parternas grundläggande garantier och rättigheter iakttas?

(1) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).